

De verzamelaar

Nederland is een land vol verzamelaars. Spaarden we vroeger als kind vooral speldjes, postzegels, sigarenbandjes, modelautootjes en stripboeken, tegenwoordig kun je het zo gek niet bedenken, of het wordt wel verzameld. Er is zelfs een website met alle mogelijke verzamelingen opgericht: lastdodo.nl. Daarnaast zijn er de echte groten, voor wie het huis soms te klein is om alle items te herbergen.

Vader en zoons Cats.

Samen met zijn zoons Klaas en Fedde Jan deelt Jan Cats de liefde voor Cadillac. Ze hebben er tien in totaal. Ondergebracht in hun eigen museum in Pingjum, samen met nog een paar merken. Want ze mogen dan Cadillac in hun hart hebben gesloten, de drie zijn vooral autogek. In de breedste zin van het woord blijkt als we de deur van het museum openen.

OGEN EN OREN TE KORT

Cadillacs, maar ook een Buick, een A-Ford en achter in de werkplaats een Porsche 718 RSK Spyder, een Simca Matra en nog een Cadillac uit 1913. Daar lijkt de bovenkant af te missen. Jan Cats lacht: "Dat wordt een racer. Ik heb alle onderdelen, maar hij moet nog even in elkaar." Dat 'nog even' blijkt een stopwoordje. Want dit gebruikt hij ook voor de restauratie van de twee eerder genoemde merken en hij is ook nog bezig met die van een Mercury uit 1953. In de naastgelegen ruimte staat nog een Cadillac uit 1954 en... een Fiat 500. Huh? "Die is eigenlijk van mijn vrouw, maar hij viel een paar keer stil en toen was de lol er voor haar af."

We komen ogen - en later ook oren - te kort, zoveel is er te zien en hebben de drie te vertellen. Kentekenplaten, wieldoppen, instructieboekjes, tijdschriften uit vervlogen tijden, oude testkasten om ontstekingen te controleren, oude bromfietsen, emblemen, uniformen, het is te veel om op te noemen. En dan zijn we er nog niet, zo blijkt als we worden meegenomen naar het magazijn. Hier duizenden onderdelen, van honderden moertjes in glazen potjes tot een stuur en van een motor van een Buick tot verschillende wielen. "Je weet het nooit," zegt Jan Cats, "ooit heb ik het een keer nodig. Misschien." Hij zegt het met een knipoog.

FLINK BESCHADIGD

Weer gaat er een deur open en dan komen we in een ruimte die vol staat met prullaria. Waaronder veel dingen die niet zo duidelijk een binding hebben met auto's. We ontwaren typemachines, een pluchen beer, een penduleklok, een oude tv en zelfs een haardroger. Toch blijkt ook hier alles een verhaal te hebben.

Ons oog valt op een verzameling Rolls Royce-miniaturen. Allemaal flink beschadigd. Jan Cats legt uit: "Die kwam een man ons brengen. Hij vertelde dat zijn vrouw ze allemaal met een hamer had kapotgeslagen omdat hij iets had gedaan wat ze niet zo leuk vond." Dan, lachend: "Vast iets anders dan te laat zijn voor het eten."

OP ZOEK NAAR SNOEPJES IN AMERIKA

De 'Hershey AACA Eastern Regional Fall Meet', twee en een half uur rijden ten zuidwesten van New York, blijkt een belangrijke voedingsbodem voor de drie. Hier vindt elk jaar in oktober de grootste en belangrijkste beurs op het gebied van klassieke auto's en toebehoren plaats.

CATS EN CADILLACS

VADER EN ZOONS IN DE BAN VAN AMERIKAANS AUTOMERK

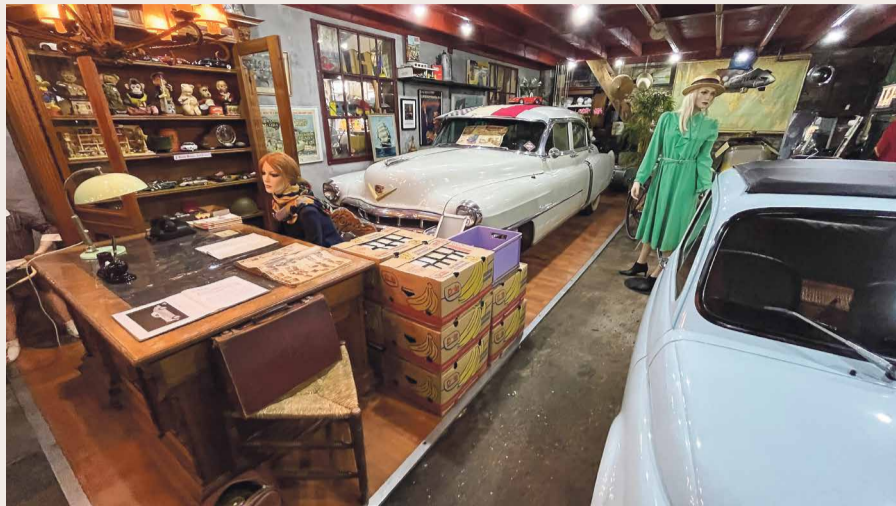
'Distinguished' zouden de Amerikanen zeggen. Onderscheidend in het Nederlands, al klinkt dat een stuk bescheidener. Als een heer van stand staat hij te schijnen in de najaarszon: de Cadillac type 314 met een acht cilinder motor. De auto uit 1929 ziet er uit alsof hij zojuist uit de fabriek gerold, als nieuw. In absolute showroomstaat, zelfs de banden glimmen. Hoewel hij de complimenten is gewend, staat Jan Cats zelf ook een beetje te stralen.

"Als de motor weer loopt, maakt mijn hart een sprongetje"

"Meer dan 2.500 auto en 10.000 stands", zegt Klaas. "Vijf dagen waarbij je minstens veertig kilometer aflegt. Slenterend. Doodmoe word je er van."

Maar het is er vooral léúk als je van klassiek spul houdt. Klaas: "We zijn er al twintig keer geweest. Vorig jaar niet vanwege corona en dit jaar niet doordat mijn vader niet helemaal fit is. Altijd op zoek naar snoepjes. Daarom zijn we er ook altijd al als ze nog aan het opbouwen zijn. Aanbod is er genoeg, maar het moet je passen. Onze aandacht gaat uit naar Cadillacs, natuurlijk. Maar soms koop je ook wel iets om te verdienen."

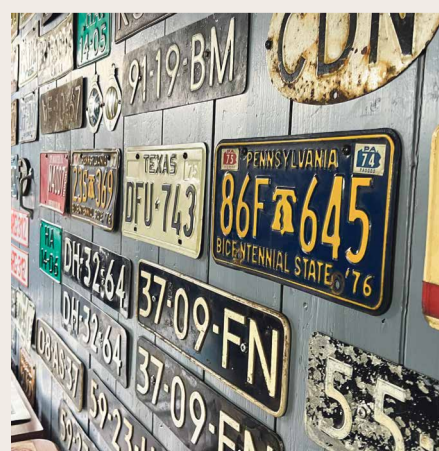
Zo kwamen er Corvettes, Porsches, Mercedesen, Buicks en zelfs een Humvee deze kant op. "Die Humvee stond niet op

kenteken bleek na de koop en die mocht het land niet uit. De vorige eigenaar heeft dat kunnen regelen maar dat heeft wel bijna negen maanden geduurd."

IN GOED VERTROUWEN

De Cadillac 314 V8 uit 1929 kwam grotendeels in dozen in Nederland aan. Fedde Jan: "De verkoper had alleen foto's op een plakkaat. De auto lag helemaal uit elkaar, maar de man was 75 jaar oud en wilde daar niet meer aan beginnen. We hebben hem gekocht en 's avonds in goed vertrouwen het geld overgemaakt. Een paar weken later kwam de container in Nederland aan. Hij had niet alleen alle onderdelen keurig in doosjes verpakt maar er ook bij geschreven waar alles moest. Een jaar later kwamen we hem daar weer tegen. Gaf hij nog een doosje met verchromde knopjes. Dat pakte goed uit. Maar we adviseren mensen die een auto willen restaureren wel om een opgebouwd exemplaar te kopen. Dan weet je in elk geval dat hij compleet is."

'STANDARD OF THE WORLD'

De liefde voor Cadillac kreeg Jan Cats mee van zijn vader Klaas, grondlegger van Garage Cats in Witmarsum. "We woonden toen nog in Apeldoorn", vertelt Jan. "Mijn vader had een taxibedrijf met ook een paar Cadillacs als taxi. Hij was een liefhebber van oude auto's en motoren. Al op jonge leeftijd ging ik met hem mee naar autobeurzen. Bewaren en sparen. Het begon met auto-emblemen. Cadillac had als slogan 'Standard of the World'. Het waren auto's met aanzien. Vaak eigendom van notabelen. Met een chauffeur in dienst."

Cats wijst naar de A-Ford in het museum. "Een Cadillac is ook veel duurder dan andere auto's. Zes keer duurder dan een A-Ford bijvoorbeeld. Een koplamp van een A-Ford bestaat uit drie onderdelen; die van een Cadillac wel uit twintig. Dat ze duurder waren betekent ook dat er veel minder zijn gebouwd, en ook dat er veel minder zijn overgebleven. Dat heeft zijn weerslag in de prijs en op de onderdelen."

"VEEL TIJD, NOOIT THUIS"

Zoons Fedde Jan en Klaas zijn beiden werkzaam in het garagebedrijf. Vader Jan is met pensioen. "Veel tijd, nooit thuis", lacht hij. "Ja, met koffie- en etenstijd. Ik ben veel hier", zegt hij, wijs gebarend te midden van zijn hobby. "Een auto opbouwen is het leukste wat er is. Ik ben altijd met een paar tegelijk bezig. Als de motor weer loopt, maakt mijn hart een sprongetje."

empatec

Willemien Weijenberg-Sijbrandy

Lassen is het leukste dat er is

De ogen van Willemien Weijenberg-Sijbrandy (43) beginnen te stralen als ze vertelt over haar werk. Ze werkt bij het recyclingbedrijf Lankhorst en dat is een zogeheten WOL (Werken op Locatie). Bij Lankhorst wordt vooral kunststof geproduceerd, maar het binnenwerk is van metaal en daar komt Willemien, samen met acht andere lassers, in beeld. Zij is overigens de enige vrouwelijke lasser en werkt daar samen met haar man Bas.

Willemien is geboren in Rijs. Op de lagere school in Oudemirdum bleek dat het lestempo voor haar iets te hoog lag. Op de Witakker in Rijs, een school voor speciaal onderwijs, en daarna de Koningin Emmaschool in Sneek, zat zij beter op haar plek. Vanaf haar twaalfde vervolgde ze haar schoolcarrière op de Dukdalf in Sneek, ook voor moeilijk lerende kinderen.

Stage bij Empatec

Een stage bij Empatec in Koudum bevalt zo goed, dat Willemien daar aan het werk blijft. Dat is ook de plek waar ze haar man Bas leert kennen. Het stel is inmiddels alweer 21 jaar getrouwd. In eerste instantie gaat Willemien bij het onderdeel Verpakkingen aan de slag. Als de locatie in Koudum sluit, komt ze in Franeker terecht om in 2018 bij Lankhorst in Sneek aan de slag te gaan.

Alles van kunststof

Lankhorst maakt allerlei producten van gerecycled kunststof. "Als je buiten een brugleuning of een bank die eruitziet als hout, dan is die door ons gemaakt", klinkt het trots. "Het binnenwerk is dan van metaal en als er iets gelast moet worden en ik mag dat doen, ben ik helemaal blij."

Lassen is wat ik het liefste doe." Klanten van Lankhorst zijn vooral gemeenten, provincies, onderaannemers en weg- en waterbouw.

MAAKWERK

Dat ze nu als lasser bij Lankhorst ook deel uitmaakt van MAAKWERK, vindt Willemien alleen maar mooi. "Mensen kennen Empatec vaak alleen maar van verpakken en schoffelen. Mooi dat ze nu ook kunnen zien dat we nog veel meer doen." MAAKWERK combineert de expertise van de drie vakbedrijven Hout, Metaal en Montage.

Gek van dieren

Willemien groeide op, op het terrein van Sybrandy's Ontspanningspark in Rijs. "Dat was eerst van mijn Pake en toen van mijn vader." Haar vader verkocht het drie jaar geleden. Alle attracties staan nu bij Hege Gerzen strand en recreatieterrein in Oudemirdum. Thuis heeft ze drie katten en sierduiven en wat echt bijzonder is, twaalf Indische fleseenden. "Die werken in het circus en als ze niet op pad zijn, verzorgen wij de opvang van de eenden. Het bijzondere aan deze eenden is hun nek, die is heel lang, als bij een fles."

www.empatec.nl

